

Sygn. akt VI Gz 253/18

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2018 r. w Toruniu

w postępowaniu uproszczonym

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko P. J.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 18 czerwca 2018 r., sygn. akt V GC 450/18 upr

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kaliszu – Sądowi Gospodarczemu uwzględniając zarzut niewłaściwości sądu podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Pozwany zarzucił, iż powód nie wykazał aby pozwany wyraził zgodę na zapłatę na określony rachunek bankowy powoda. Ponadto powód nie wskazał gdzie prowadzi kasę, a więc czy jest to miejsce tożsame z siedzibą powoda.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego uchylenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, co wyraziło się w tym, że Sąd Rejonowy bezpodstawnie przyjął, że pozwany nie wyraził zgody na zapłatę na rachunek bankowy wskazany w fakturze VAT oraz że powód nie wykazał, gdzie znajduje się jego „kasa”. Tym samym Sąd Rejonowy bezpodstawnie przyjął, iż o treści umowy stron oraz o miejscu wykonania zobowiązania polegającego na świadczeniu pieniężnym nie świadczy treść zaakceptowanej przez pozwanego faktury i tym samym zaakceptowanie widniejącego na fakturze VAT numeru rachunku bankowego powoda,

- art. 454 k.c. w związku z art. 34 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, co wyraziło się w tym, że Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę tego, że miejscem spełnienia świadczenia pieniężnego jest siedziba powoda,

- art. 200 § 2 k.p.c. w związku z art. 27 k.p.c. poprzez przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kaliszu podczas, gdy właściwym jest Sąd Rejonowy we Włocławku (k. 28 - 31).

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym podnosząc, że zaskarżone postanowienie jest słuszne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest uzasadnione i jako takie zasługuje na uwzględnienie, mimo nietrafności jednego z podniesionych zarzutów tj. zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.

W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego zawartym w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że jeżeli nie zachodzą podstawy do określenia właściwości miejscowej przemiennej zgodnie z siedzibą banku prowadzącego rachunek wierzyciela to należy właściwość tą określić na podstawie ogólnych zasad czyli zgodnie z miejscem zamieszkania (siedziby) pozwanego.

Należy podkreślić, że siedziba banku jest tylko wtedy odpowiednikiem miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela, gdy obie strony wyraziły zgodę na zapłatę na określony rachunek bankowy wierzyciela. Jeżeli dłużnik takiej zgody nie wyraził, a w niniejszej sprawie powód tego nie wykazał pomimo kwestionowania przez pozwanego otrzymania przedmiotowej faktury VAT i kwestionowania swojego podpisu pod tą fakturą, to samo wskazanie przez powoda w wystawionej przez siebie fakturze rachunku bankowego, na który ma nastąpić zapłata, nie wiąże dłużnika, a zatem nie ma podstaw do uznania, że miejscem spełnienia świadczenia jest siedziba banku prowadzącego ten rachunek. Za miejsce spełnienia świadczenia należy w takim wypadku uważać – z wszystkimi tego konsekwencjami procesowymi łączącymi się z powiązaniem art. 34 k.p.c. z regulacją art. 454 k.c. - miejsce zamieszkania lub siedzibę (siedzibę przedsiębiorstwa) wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia (tak SN w uchwale z dnia 14 lutego 2002 r., III CZP 81/01, OSNC 2002/11/131). Z tych względów chybiony był zarzut zażalenia naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. błędnego przyjęcia przez Sąd Rejonowy, że pozwany nie wyraził zgody na zapłatę na rachunek bankowy powoda wskazany w przedmiotowej fakturze VAT.

Trafnie natomiast powód zarzucił naruszenie art. 454 k.c. w związku z art. 34 k.p.c. Stosownie do przepisu art. 454 § 1 zd. 2 k.c. świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia (por. postanowienie SN z dnia 8 listopada 1991 r, II CO 16/91, OSNC 1993/3/40, postanowienie SN z dnia 13 stycznia 2007 r., III CO 17/07, Lex 1110990). Skoro poza sporem jest, iż miejscem zamieszkania powoda jest miejscowość O., która znajduje się w obszarze działania Sądu Rejonowego we Włocławku, to Sąd ten jest właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy.

Reasumując, w niniejszej sprawie sądem właściwym miejscowo jest Sąd Rejonowy we Włocławku jako sąd miejsca wykonania zobowiązania pieniężnego, a zatem przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kaliszu było wadliwe.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało zmienić zaskarżone postanowienie poprzez jego uchylenie.

O kosztach postępowania zażaleniowego postanowi Sąd Rejonowy w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 2 k.p.c.).

Z.- (...)

1) (...),

2) (...):

- (...),

- (...),

2) (...).

T., dnia 31.12.2018 r.